

Toruń, 17.03.2025 r.

dr hab. Andrzej Jezierski, prof. UWSB Merito
Instytut Nauk Stosowanych
UWSB Merito w Toruniu

RECENZJA
rozprawy doktorskiej

pt.

**Partycypacja społeczna w rozwoju
zrównoważonego miasta.
Determinanty, uwarunkowania, ograniczenia –
ujęcie koncepcyjno-modelowe**

Praca wykonana pod kierunkiem
dr hab. Blanki Tundys, prof. US

Promotor pomocniczy:
dr inż. Tomasz Wiśniewski

Uwagi wstępne

Ocenę pracy doktorskiej mgr Ewy Bizoń-Pożyczki wykonano na podstawie pisma Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, informującego, zgodnie z Uchwałą nr 14/01/2025 Rady Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 16 stycznia 2025 roku, o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości mgr Ewie Bizoń-Pożyczce.

Recenzja została przygotowana w oparciu o postanowienia art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 poz. 1571).

Na zawartość merytoryczną recenzji pracy doktorskiej mgr. Ewy Bizoń-Pożyczki składają się:

- 1) opinia dotycząca trafności wyboru problematyki badawczej, stopnia oryginalności podjętego problemu badawczego a także naukowego charakteru dysertacji
- 2) ocena sformułowania i realizacji celów badawczych, hipotez i doboru metod badawczych
- 3) ocena struktury pracy i jej wartości merytorycznej

- 4) opinia na temat wiedzy teoretycznej doktorantki w dyscyplinie naukowej, którą zajmowała się w dysertacji
- 5) szczegółowe uwagi i spostrzeżenia odnośnie do treści i redakcji pracy
- 7) podsumowanie i konkluzja

1. Opinia dotycząca trafności wyboru problematyki badawczej, stopnia oryginalności podjętego problemu badawczego a także naukowego charakteru dysertacji

Tematyka i zakres badań podjętych przez mgr Ewę Bizoń-Požyczkę jest istotny, aktualny i przede wszystkim praktyczny, a przez to interesujący. W recenzowanej pracy cele teoretycznego poznania mocno przeplatają się z celami praktycznymi. W związku z czym dysertacja spełnia wartościowy postulat możliwości wykorzystania przez praktykę gospodarczą, w przeciwieństwie do często spotykanego modelu teoretycznych prac doktorskich „odkładanych na półkę”.

Dwutorowy tok procesu badawczego realizowany przez Doktorantkę i prezentowany w dysertacji miał z jednej strony naturę badań podstawowych, których celem było poznanie badanych procesów, ich analiza, ustalenie zbioru czynników i ich powiązań mających wpływ na decyzje podejmowane w procesie zarządzania miastem. Równocześnie należy wskazać na dużą przydatność praktyczną uzyskanych wyników badawczych. Sformułowanie koncepcji wdrażania projektów w zrównoważonym mieście i określenie w niej roli partycypacji społecznej, stanowi niewątpliwie istotne osiągnięcie metodyczno-narzędziowe, przyczyniając się tym samym do wzrostu walorów praktycznych dysertacji a w obszarze teoretycznym cechując się oryginalnością rozwiązania stawianego problemu badawczego. Za zasadnością i trafnością podjętej przez Doktorantkę problematyki roli interesariuszy w zarządzaniu miastem przemawia kilka powodów i faktów:

- problematyka roli interesariuszy w zarządzaniu miastem stanowi interdyscyplinarne zagadnienie stanowiące aktualnie obiekt zainteresowania wielu badaczy;
- mnogość czynników kształtujących funkcjonowanie miast, konieczność kształtowania ich zrównoważonego rozwoju, prowadzącego do ograniczenia negatywnego wpływu

oraz wzrostu jakości życia mieszkańców musi następować w drodze partycypacji zainteresowanych stron;

- zidentyfikowano istniejące luki badawcze dotyczące analiz procesu uczestnictwa społeczeństwa (interesariuszy) w procesach decyzyjnych miast co wskazuje na konieczność prowadzenia badań nad partycypacją społeczną w miastach, przyczyniających się do zwiększenia wiedzy o możliwościach wdrażania nowoczesnych narzędzi zarządzania wspomagających właściwy rozwój miast.

Problemem badawczym i luką badawczą, jak określiła Autorka (s.7) „... jest identyfikacja determinant, uwarunkowań i ograniczeń skłonności mieszkańców do angażowania się w procesy decyzyjne w mieście.” Szkoda, że w tej problematyce Doktorantka nie ujęła zadania sformułowania autorskiej koncepcji wdrażania projektów w zrównoważonym mieście i określenia roli partycypacji społecznej w tym procesie, co przecież Autorka czyni w ostatnim rozdziale dysertacji. Identyfikacja determinant, uwarunkowań, ograniczeń, jest istotnym zadaniem jednak tylko przygotowującym do propozycji rozwiązań, które zostały dokonane finalnie poprzez propozycję autorskiej koncepcji. Należy stwierdzić jednak, że problem badawczy, podjęty w pracy mgr Ewy Bizoń-Pożyczki jest istotny, ważny z punktu widzenia teoriopoznawczego, oryginalny, praktyczny, złożony, dotyczy istniejącej w literaturze luki badawczej i z tego względu realizacja celów i zadań badawczych w ramach przygotowania dysertacji była zasadna z punktu widzenia rozwoju teorii i praktyki zarządzania miastem.

Trafność doboru tematyki rozprawy i użyteczność prezentowanych w niej badań nie budzi zatem wątpliwości.

2. Ocena sformułowania i realizacji celów badawczych, hipotez i doboru metod badawczych

Autorka we wstępie dysertacji (s.7) formułuje wprost cel główny pracy, a także dwa cele szczegółowe. I tak:

„Celem dysertacji jest próba identyfikacji determinant, uwarunkowań i ograniczeń partycypacji społecznej w procesach decyzyjnych dotyczących wdrażania i realizacji projektów miejskich”.

Celami szczegółowymi są:

1. Określenie sposobów i możliwości wzmocnienia współpracy pomiędzy władzami lokalnymi a interesariuszami, w szczególności w formie i zakresie partycypacji społecznej,

2. Wskazanie sposobów i możliwości zwiększenia udziału partycypacji mieszkańców w procesach decyzyjnych dotyczących inicjowania, projektowania i wdrażania społecznych i środowiskowych projektów miejskich.

W opinii Recenzenta tak sformułowane cele są jasne i logiczne. Jednak co do pełnej poprawności ich sformułowania należy zauważyć, że najczęściej spotykanymi synonimami pojęcia determinanty są; czynnik, motyw, przyczyna, uwarunkowanie,..... (<https://synonim.net/synonim/determinanta>). W związku z tym należy postawić pytanie o zasadność wskazywania w celu głównym kategorii będących synonimami. Uwaga ta odnosi się także do sformułowanego tematu pracy. W opinii Recenzenta, bardziej wnikliwa i uważna analiza powinna doprowadzić (zgodnie z zasadą parsimonii – nie mnożenia bytów ponad miarę) do tytułu pracy w brzmieniu: **Determinanty partycypacji społecznej w rozwoju zrównoważonego miasta – ujęcie koncepcyjno-modelowe**. Adekwatnie do tak sformułowanego tematu pracy korekcie powinien ulec cel dysertacji.

Z punktu widzenia oceny metodyki pracy naukowej, istotnym obok sformułowania celu badawczego jest także prawidłowość postawionych hipotez badawczych, jak również sposób i zakres ich weryfikacji odpowiednimi metodami badawczymi. Praca E. Bizoń-Pożyczki odpowiada standardom i wymogom dysertacji naukowej. Autorka w sposób jednoznaczny sformułowała hipotezę główną: „Istnieje potrzeba włączania interesariuszy w procesy decyzyjne związane z inicjowaniem, projektowaniem i wdrażaniem projektów miejskich, w aspekcie projektów miejskich spełniających zasady zrównoważonego rozwoju”. Doktorantka sformułowała także dwie hipotezy pomocnicze:

- „W miastach niezbędne jest podejmowanie działań angażujących interesariuszy w procesy decyzyjne dotyczące miejskich projektów społecznych i środowiskowych”
- „Wiedza mieszkańców na temat zadań miasta w kwestiach społecznych i środowiskowych determinuje ich poparcie dla wdrożenia projektów miejskich”.

Można oczywiście poddać dyskusji kwestię na przykład tego, czy angażowanie interesariuszy należy odnosić tylko do projektów środowiskowych czy w ogóle do wszelkich projektów społecznych realizowanych w organizacjach miejskich.

Konfrontując zatem przyjęty cel badawczy, postawione hipotezy z przedmiotem i zawartością poszczególnych rozdziałów stwierdzić należy, że sposób postawienia problemu badawczego dał podstawę do oryginalnego jego ujęcia i rozwiązania. Doktorantka do osiągnięcia zamierzenia badawczego wykorzystała następujące metody badawcze:

- studia literaturowe,
- analizę danych ze źródeł wtórnych udostępnionych m.in. przez GUS, Eurostat, WorldBank,

- autorskie badania empiryczne sondażu diagnostycznego wykorzystujące technikę ankiety,
- analizę statystyczną uzyskanych wyników badań ankietowych,
- metodę obserwacji.

3. Ocena struktury pracy i jej wartości merytorycznej

Rozprawa składa się z wstępu, pięciu rozdziałów i zakończenia, obejmujących łącznie 255 stron tekstu. Bibliografia liczy 253 pozycje literatury, 17 aktów prawnych oraz 35 źródeł internetowych.

Rozdział pierwszy ma charakter rozdziału wprowadzającego w problematykę badawczą. Jest to teoretyczny rozdział. W rozdziale zaprezentowano ewolucyjny charakter rozwoju koncepcji interesariuszy. Rozważania podjęte w niniejszym rozdziale są poprawne, a nawet wnikliwe i interesujące. Autorka w umiejętny sposób „prowadzi czytelnika” przez rozwój teorii interesariuszy powołując się przy tym na bogatą w tej części pracy literaturę, zarówno zachodnią (np. E. Freeman) jak i polską (np. K. Obłój). Podkreślić należy także umiejętne i trafne odnoszenie poruszanej problematyki teorii interesariuszy do teorii zarządzania. Recenzent może czuć się usatysfakcjonowany jasno sprecyzowaną deklaracją doktorantki co do obszaru dziedzinowego i dyscyplinarnego dysertacji, na co wskazują zresztą dalsze rozważania. Autorka umiejętnie wskazuje także na relacje teorii interesariuszy i środowiska czy koncepcji zrównoważonego rozwoju. Tym samym daje dowód na merytoryczny reżim i „trzymanie się” tematu pracy. Autorka identyfikuje listę interesariuszy wg Freemana i zalicza do niej; właścicieli, pracowników, klientów, dostawców, organizacje pozarządowe, społeczności lokalne, inwestorów, banki, media, władze lokalne oraz rząd. Rozważania podjęte w pierwszym rozdziale nie są tylko odtwórczo-porządkującą formą tekstu. Doktorantka, poprzez krytykę naukową, proponuje autorskie ujęcie kategorii interesariuszy przyjęte na potrzeby niniejszej dysertacji, rozumiane jako; „...wszystkie podmioty mające rzeczywisty wpływ lub mogące się znaleźć pod wpływem przedsiębiorstwa lub projektu”. Dalsza część rozdziału dotyczy teorii interesariuszy ale odnoszonych już nie do organizacji jaką jest przedsiębiorstwo a miasto. W tej części pracy podejmowane są interesujące rozważania dotyczące relacji poszczególnych interesariuszy czy grup interesariuszy w procesie zarządzania miastem. Niestety bardzo często interesujące rozważania puentowane są banalnymi wnioskami, np. że „...znaczenie różnych interesariuszy dla danego projektu zależy od posiadanych przez nich atrybutów. ...władza jest głównym atrybutem

wpływającym na proces podejmowania decyzji w projekcie.” Oczywiście zdecydowaną przewagę stanowią wnioski poprawne. Doktorantka słusznie zauważa, że aktywowanie interesariuszy w proces zarządzania projektami miejskimi zazwyczaj niesie za sobą wartość dodaną. Popiera dowodami naukowymi twierdzenia, że „...najbardziej efektywne inicjatywy organizacyjne to te, które angażują szerokie spektrum lokalnych graczy. Jednocześnie istnieją dowody na to, że inicjatywy, które nie angażują interesariuszy, są często skazane na niepowodzenie”. Autorka wskazuje i prezentuje narzędziową stronę form angażowania (relacji) interesariuszy w procesie zarządzania miastem, zaliczając do głównych form; komunikację, konsultacje, partnerstwo oraz dialog. Autorka słusznie podkreśla rolę mieszkańców miast jako ich kluczowego interesariusza.

Przedmiotem rozważań **rozdziału drugiego** jest prezentacja istoty i założeń koncepcji zrównoważonego rozwoju. Doktorantka „próbuje połączyć” w tym rozdziale problematykę zrównoważonego rozwoju, zarządzania miastem i roli w tym wszystkim interesariuszy. Dodatkowo uzupełnia tę złożoną problematykę o kategorię zielonej transformacji miejskiej. Prowadząc wnikliwe analizy kierunków rozwoju koncepcji zrównoważonego rozwoju, Autorka słusznie zauważa, że praktyka badawcza najwięcej miejsca poświęca wąskiej interpretacji zrównoważonego rozwoju tj. aspektom środowiskowym, często pomijając poszukiwanie właściwych proporcji pomiędzy kwestie ekonomiczne, społeczne, ekologiczne i przestrzenne. Szkoda, że tej słusznej uwadze Autorka niestety nie hołduje w kolejnych częściach treści pracy. W podrozdziale 2.2. poświęconemu celom zrównoważonego rozwoju w aspekcie rozwoju miasta zdecydowanie zabrakło „konkretów”. Autorka zdawkowo cele zrównoważonego rozwoju, w kontekście zarządzania nowoczesnym miastem, odnosi do wytyczania przez jednostki samorządu terytorialnego działań zmierzających do neutralności emisyjnej miasta. Generalnie można odnieść wrażenie, że II rozdział zbyt słabo wiąże problematykę zrównoważonego rozwoju, sposoby realizacji celów społecznych, gospodarczych i środowiskowych zrównoważonego rozwoju z problematyką funkcjonowania miast oraz roli interesariuszy w tym wszystkim. Braki te w pewnym zakresie rekompensowane są w podrozdziale 2.4. dotyczącym sposobów realizacji celów środowiskowych zrównoważonego rozwoju w środowiskach miejskich. Tę część pracy Doktorantka kończy słusznymi wnioskami o dużej roli interesariuszy w realizacji celów środowiskowych w miastach.

Być może skromne odnoszenie problematyki zrównoważonego rozwoju do obszaru miasta w drugim rozdziale podyktowane zostało zamiarem poświęcenia miejsca tym problemom w kolejnym III rozdziale, zatytułowanym Miasto jako przestrzeń realizacji celów

zrównoważonego rozwoju. Braki i niedoskonałości II rozdziału z pewnością tłumaczyć można brakiem doświadczenia Doktorantki w realizacji dużych objętościowo treści badawczych, do których z pewnością zaliczyć można prezentowaną dysertację.

Rozdział trzeci poświęcony został problematyce relacji funkcjonowania miasta i koncepcji zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza jej środowiskowych aspektów. Rozważania zawarte w tym rozdziale są poprawne, interesujące i wnoszące autorskie spojrzenie na wiele problemów funkcjonowania miast. Autorka w poprawny sposób „wprowadza czytelnika” w problematykę rozdziału, realizując krytykę naukową podstawowych kategorii tej części pracy, takich jak; miasto, system zarządzania miastem, urbanizacja, ekonomika miasta, infrastruktura danych przestrzennych czy polityka miejska. Rozważania tej partii pracy słusznie dotyczą ram tzw. Krajowej Polityki Miejskiej i ich związku z koncepcją zrównoważonego rozwoju. W tym obszarze prowadzone są interesujące rozważania na temat min. zagospodarowania terenu, bezpieczeństwa, polityki mieszkaniowej, polityki przestrzennej. Prowadzone rozważania słusznie prowadzą do problemów transportu miejskiego czy szerzej ujmowanych problemów natury logistycznej a w końcu uwarunkowań spełniających wymóg określonego poziomu życia mieszkańców miast, zamiennie określanego kategorią tzw. dobrostanu mieszkańców miast (ang. *well-being*). W ocenie Recenzenta mało precyzyjny jest wywód dotyczący relacji kategorii mobilności miejskiej i logistyki miejskiej. Kwintesencję rozważań nad kierunkami i możliwościami rozwoju miast, objętych m.in. takimi kategoriami jak: „miasta zrównoważone”, „zielone miasta”, „cyfrowe miasta”, „inteligentne miasta”, „miasta informacji”, „miasta wiedzy”, „odporne miasta”, „miasta ekologiczne” stanowią rozważania na temat „smart city” i „city logistics”.

Rozdział czwarty to prezentacja autorskich wyników badań empirycznych. W opinii Recenzenta badania empiryczne zawarte w IV rozdziale są dużym atutem pracy. Pomijając drobne potknięcia Autorki, takie jak np. sformułowanie tytułu podrozdziału 4.1. (Metodologia badań), podkreślić należy poprawne przygotowanie i przeprowadzenie od strony metodycznej prezentowanych badań empirycznych. Autorskie badania empiryczne sondażu diagnostycznego wykorzystujące technikę ankiety zostały przeprowadzone w grupie mieszkańców 11 największych polskich miast: Warszawy, Krakowa, Wrocławia, Łodzi, Poznania, Gdańska, Szczecina, Lublina, Bydgoszczy, Białegostoku oraz Katowic. Badanie ankietowe zostało przeprowadzone metodą CAWI poprzez portal badania opinii społecznej SurvGo. Szkoda, że w pracy zabrakło szczegółowego wyjaśnienia istoty metody CAWI. Doktorantka wykazała się dobrą znajomością metodyki badań empirycznych opartych o metody sondażu diagnostycznego, jak również poprawnością w stosowaniu metodyki badań

statystycznych. Rozdział IV w istocie stanowi wielokryterialną analizę warunków partycypacji społecznej w procesach decyzyjnych dotyczących wdrażania i realizacji projektów miejskich, ściśle odnosząc się do celów pracy. Rozdział wzbogacony jest o ciekawe charakterystyki wybranych miast z Indeksu Miast Inteligentnych, raportu sporządzanego przez Institute for Management Development Singapore University for Technology and Design (SUTD). Autorka wyraźnie i czytelnie przygotowała materiał badawczy do wniosków, które zaprezentowała w ostatnim piątym rozdziale pracy.

Rozdział V, to wieloaspektowa analiza i syntetyka wyników badań teoretycznych i empirycznych. Autorka na wstępie rozdziału prezentuje determinanty wdrażania projektów miejskich, eksplorując ich prawne i pozaprawne uwarunkowania implikacji. Wskazuje na słuszność wniosków w prezentowanej materii np., że „wiele opisanych w literaturze list kryteriów sukcesu projektów miejskich zawiera wspólny element, tj. korzyści dla interesariuszy projektu”. Jako główne determinanty angażowania się głównych interesariuszy miast, czyli mieszkańców tych miast, w procesy decyzyjne miasta, Autorka wskazuje poziom wiedzy mieszkańców miast na temat zadań, jakie miasto powinno spełniać, poziom wiedzy o prawie do uczestniczenia w procesach decyzyjnych miast oraz poziom skłonności mieszkańców do angażowania się w procesy decyzyjne miast, sposoby i kanały informacji i relacji władz miast i mieszkańców. W dalszej części zaprezentowano wnioski dotyczące procesu partycypacji społecznej. Zwieńczeniem całego procesu badawczego zawartego w pracy, podjętych rozważań teoretycznych, przeprowadzonych badań empirycznych, wskazanych dobrych praktyk jest autorska propozycja koncepcji wdrażania projektów w zrównoważonym mieście. Koncepcja stanowi interesującą propozycję modelu procesów decyzyjnych miast dotyczących wdrażania projektów społecznych i środowiskowych. W opinii Recenzenta użyteczność koncepcji umożliwia jej implikację do znacznie szerszego zakresu projektów realizowanych w miastach, nie tylko projektów o charakterze „zrównoważonych środowiskowo”.

4. Opinia na temat wiedzy teoretycznej doktorantki w dyscyplinie naukowej, którą zajmował się w dysertacji

Pani mgr Ewa Bizoń-Pożyczka wykazała się dobrą znajomością wiedzy teoretycznej, zarówno w bezpośrednim obszarze jej zainteresowań naukowych – zarządzania miastem, w tym zwłaszcza w zakresie założeń zrównoważonego rozwoju miast jak i w zakresie dziedzin

ogólnych oraz pokrewnych, z których w sposób umiejętny korzysta przenosząc określone koncepcje podczas prowadzonych badań jak i przy redagowaniu pracy. Doktorantka umiejętnie wykorzystuje dorobek teorii zarządzania, teorii miast, zrównoważonego rozwoju, logistyki. Wykazuje się dobrą znajomością warsztatu metodycznego w obszarze statystyki i badań rynkowych.

5. Szczegółowe uwagi i spostrzeżenia odnośnie do treści i redakcji pracy

Problemy poruszane w recenzowanej pracy zostały omówione rzeczowo, syntetycznie. Cele, przedmiot i podmiot badania zdeterminowały treść i znaczącą objętość pracy (łącznie ponad 250 stron tekstu).

Przedmiotem zainteresowań Autorki dysertacji a w konsekwencji prowadzonych przez nią badań były uwarunkowania partycypacji społecznej w rozwoju zrównoważonego miasta. Fundamentalną sprawą było zatem właściwe rozumienie i odpowiedni sposób interpretacji głównych pojęć takich jak interesariusze, miasto, zrównoważony rozwój miast, system zarządzania miastem, urbanizacja, ekonomika miasta, infrastruktura danych przestrzennych czy polityka miejska. Literaturowa interpretacja tych pojęć nie jest jednolita i jest wyprowadzana z różnych punktów widzenia i z różnych punktów odniesienia. Występujące w tym względzie problemy metodologiczne i pojęciowe będą jeszcze zapewne długo dyskutowane w środowisku naukowym. Jedną z ważniejszych uwag podnoszoną już w początkowej fazie recenzji jest uwaga dotycząca sformułowania tematu pracy a co za tym idzie celów pracy. Kolejną uwagą Recenzenta jest uwaga dotycząca działań preparacyjnych dotyczących II rozdziału, pobieżnie wiążących problematykę zrównoważonego rozwoju, sposoby realizacji celów społecznych, gospodarczych i środowiskowych zrównoważonego rozwoju z problematyką funkcjonowania miast oraz roli interesariuszy. Recenzent ma pewne wątpliwości co do brzmienia podrozdziałów 2.2. Cele zrównoważonego rozwoju w aspekcie rozwoju miasta oraz 3.3. Istota zrównoważonego rozwoju na płaszczyźnie miasta (zbieżne tytuły). W konstrukcji pracy widać wyraźny kierunek i drogę do celu, chociaż Recenzent ma pewne wątpliwości co do celowości wprowadzania wybranych partii tekstu, które mogą być odczytywane jako swoiste „wypełniacze” treści.

W pracy występują drobne uchybienia redakcyjne, językowe i interpunkcyjne, które w ocenie Recenzenta są na tyle mało istotne i przypadkowe, że nie mogą wpłynąć na ocenę całej pracy.

6. Podsumowanie i konkluzja

Biorąc pod uwagę przedstawioną charakterystykę rozprawy, za jej pozytywną oceną przemawia fakt, że stanowi ona syntetyczną, wielokryterialną i porównawczą analizę uwarunkowań partycypacji społecznej w rozwoju zrównoważonego miasta. Autorka na podstawie analiz badań wtórnych i pierwotnych identyfikuje główne determinanty partycypacji społecznej we wdrażaniu projektów miejskich formułując wysoce aplikacyjną autorską koncepcję wdrażania projektów w zrównoważonym mieście, określając rolę partycypacji społecznej w tym procesie. Walory empiryczne rozprawy, jej aktualność oraz użyteczność praktyczna z pewnością zasługują na podkreślenie. Samorządy lokalne otrzymują gotowe narzędzie wspomagające decydentów miejskich w procesach decyzyjnych dotyczących projektów miejskich i angażowania w nich interesariuszy a zwłaszcza mieszkańców miast.

Rozprawa, wraz z załączonym do oceny dorobkiem – w opinii Recenzenta – spełnia warunki określone w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z tym opowiadam się za skierowaniem recenzowanej pracy do dalszego postępowania kwalifikacyjnego.

Toruń, 17.03.2025 r.

Andrzej Jeziński

